

De vuurtoren

Door Henk van den Broek

Ton de Kruijf heeft aangekondigd dat we het lied **'het licht van de Brandaris'** gaan zingen. Dus zo kwam bij mij het idee, dat er toch een vuurtoren bij het koor moest komen te staan. Dus begon ik op 'marktplaats' te zoeken. Maar helaas, daar was niets te vinden dan een hele nieuwe van 200 euro of een vuurtoren van 20 centimeter en dat valt natuurlijk niet op voor een koor.

Dus op maandagavond onze Manfred een berichtje gestuurd met de vraag of hij er een kon maken. Op dinsdagmorgen kreeg ik al een foto van hem of ik deze mooi vond. Nou die was prachtig en hij zei aan de slag te zullen gaan. Maar ik bleef toch op marktplaats kijken of er niet iets voorbij kwam en ja hoor aan het eind van de middag stond er één op.

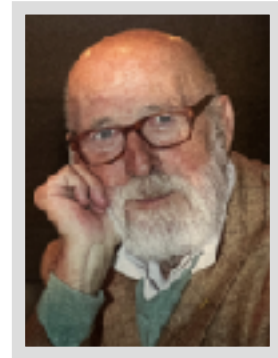
Mooi rood en wit, een meter hoog en het mooiste, voor een leuk prijsje. De man een mailtje gestuurd, dat we hem graag wilden overnemen voor het Shanty- en Gezelligheidskoor "Ermeluiden". Er was alleen een probleempje hij stond in Hellevoetsluis. Dus zou de man voor mij informeren wat het kost om hem op te sturen.

Een paar dagen later kreeg ik van hem bericht dat hij 19 november naar Veenendaal zou gaan of het voor mij een optie was om hem daar op te halen. Daar aangekomen een poosje met de man staan praten en hij vertelde dat zijn schoonvader hem had gemaakt voor zijn zoon. Maar dat die hem niet meer wilde omdat ze gaan verhuizen, dus er moest worden opgeruimd. Het mooiste komt nog, hij vond het een geweldig idee dat hij voor een Shantykoor komt te staan, dus kreeg ik hem gratis van hem, als we maar een foto stuurden, als hij voor het koor zou staan. Nou dat is voor ons geen probleem. Hem een foto van ons koor gegeven en het bekende doosje eieren. Iedereen heel gelukkig.

NB. Er is inmiddels een kist voor de vuurtoren gemaakt, waardoor hij gemakkelijk mee genomen kan worden.

Afscheid

Vader Abraham overleden op 8 november 2022

Ook wij als Shanty-en Gezelligheidskoor "Ermeluiden" willen even stilstaan bij het overlijden van deze goede zanger en tekstschrijver.

Voor ons was het een man die mooie liedjes schreef, die wij nog regelmatig zingen zoals: Het Kleine café aan de haven en de havens van Rotterdam.

Het laatste lied is voor ons net zo belangrijk als het eerste, omdat onze dirigent een echte Rotterdammer is en wij dit lied erg graag zingen.

Wij wensen familie en nabestaanden veel sterkte met dit verlies.

Na bijna 48 jaar op de bus is het mooi geweest en gaat onze Elly Ruiten van haar pensioen genieten. Een stoere vrouw als chauffeur op lijnbussen van 12 meter maar ook op de 18 meter harmonica bus en altijd in voor een lolletje ook bij een kooroptreden van het shantykoor weet ze het publiek te enthousiasmeren.

Maar ook in de bus, zo laat ze opschrijven, dachten mensen dat ze de bus kaapte, toen ze met haar eerste ritje in haar eigen kleren op de bestuurdersstoel ging zitten, omdat ze nog geen damesuniform had.

Beste Elly ook namens 'Ermeluiden' geniet ervan!

Zeemanstaal

Henk Slots

Heeft u altijd al zeemanstaal willen leren? Het is niet zo moeilijk om zeemanstaal te leren, want veel van onze uitdrukkingen vinden hun oorsprong in ons scheepsvaart verleden. De uitdrukking “de beste stuurliu staan aan wal” is een uitspraak die iedereen wel kent en gebruikt. Naast deze uitspraak kent de Nederlandse taal nog veel meer uitdrukkingen die direct of indirect verbonden zijn met het scheepsvaart verleden. Echter weet men vaak niet de oorspronkelijke betekenis. Daarnaast bestaan er ook uitdrukkingen waarvan de herkomst van de uitdrukking bekend is, maar dat de figuurlijke betekenis niks te maken heeft met de letterlijke betekenis van het woord.

Hieronder worden enkele uitdrukkingen uitgelicht met de maritieme achtergrond erbij. Met de oorspronkelijke betekenis in uw achterhoofd, kunt u voortaan als een ware kapitein, de eeuwenoude zeemanstaal op een juiste manier toepassen.

Voor Pampus liggen (uitgeschakeld zijn)

Deze uitdrukking verwijst naar het eiland Pampus en haar zandbanken. Door de getijdenwerking in de Zuiderzee was het voor de kapitein onmogelijk om dit eiland te passeren tijdens eb. Hierdoor konden zeelui niets anders doen dan wachten en dikwijls ging dat ook gepaard met (overmatig) drinken.....

Met de Noorderzon vertrekken (er tussenuit knijpen)

De Noorderzon verwijst in dit geval naar het tijdstip waarop de zon aan het noorden stond. De zeelui verdeelden in de 18e eeuw een etmaal in acht delen van drie uur, die elk hun naam ontleen aan de stand van de zon. In het geval van de Noorderzon was dat middernacht.

Poolshoogte nemen (op de hoogte stellen)

Dit spreekwoord wordt veel gebruikt en is ook afkomstig uit de scheepvaart. Het spreekwoord verwijst naar een methode van navigatie. Poolshoogte is namelijk de hoogte van de hemelpool ten opzichte van de horizon. De poolshoogte kan dus worden bepaald aan de hand van de Poolster. Door het ontbreken van herkenningpunten en/of bakens konden zeelui navigeren op open zee.

Bakzeil halen (je ongelijk toegeven)

Je zeilen op zo'n manier richten dat de wind er van voren in blaast. Het gevolg hiervan is dat het schip vaart verliest.

Hard van stapel lopen (teveel hooi op je vork nemen)

Ook deze uitdrukking verwijst naar de scheepsbouw. Het gaat hier over een stelling waarop schepen werden gebouwd. Wanneer het schip klaar was, werd het schip te water gelaten en loopt het als het ware van de stapel. De uitdrukking verwijst dus naar het gevaar dat kan ontstaan, als het schip te snel te water wordt gelaten.

Tussen wal en schip geraken (slachtoffer worden)

Wat noch op de wal, noch op het schip is, is weg. Tegenwoordig betekent het iets per ongeluk kwijt raken of niet meer weten hoe of je het moet oplossen, je ziet het niet meer zitten.

Spijkers op laag water zoeken (mieren neuken)

Nog een spreekwoord dat is afgeleid uit de scheepsbouw is het spreekwoord “spijkers op laag water zoeken”. De uitdrukking is ontstaan op scheepswerven waar het werkvolk regelmatig bij laagwater naar spijkers zochten die bij het timmerwerk overboord waren gevallen. Tegenwoordig is de betekenis van dit spreekwoord ongegronde opmerkingen maken over kleinigheden. Met andere woorden zeuren of vitten. Wanneer we deze spreekwoorden gebruiken zijn we ons vaak niet bewust van de maritieme oorsprong. Volgende keer als u ergens heen vaart en met de Noorderzon vertrekt, dan weet u ook de oorspronkelijke betekenis van dit spreekwoord. Veel vaarplezier!

Filmavond

Door Arthur Kohlman

Op de oefenavond van 29 november 2022 is voor de eerste maal voor leden en hun partners een filmavond georganiseerd. Wat was daar te zien? Het Shanty- en Gezelligheidskoor “Ermeluiden” heeft in de loop van haar bestaan al vele optredens verzorgd, welke net als alle andere activiteiten en hoogtepunten zijn vastgelegd op video en foto’s. Ons koor heeft daarmee een uniek archief in beeld en geluid. Vanzelfsprekend zingen we uit ons uitgebreid repertoire bij optredens vaak dezelfde liederen, maar elke uitvoering is door de verschillende omstandigheden, toch telkens weer anders. De video keuze voor deze avond is genomen uit films van 2022. Daar iedere activiteit gefilmd wordt, zijn dat er al tientallen. Vaak wordt een film van een optreden (60 minuten) gemaakt in een grote en een korte versie of als een trailer vandaar het grote aantal bestanden. Maar wat laat je nu zien op zo’n eerste filmavond? Gekozen is om er drie blokken van te maken met een korte pauze om wat te drinken en te eten.

Het thema voor blok 1 was ‘met een lach en een traan’ en begon met ons succesvolle mini festival op 4 juni 2022 op het Pauwenplein in ons dorp Ermelo. Een feest dat mede ter gelegenheid was, voor de 50-jarige zelfstandigheid van de gemeente Ermelo. Met de voorbereidingswerkzaamheden en zangfragmenten van drie koren een geweldige herinnering. De traan viel voor de laatste wens van ons in juni ontvallen koorlid Jan Eskes. Hij vroeg om nog eenmaal voor en met hem te willen zingen in het St Jansdal te Harderwijk. Met een snel geïmproviseerde koorsamenstelling hebben we zijn wens in vervulling doen gaan. Met instemming van zijn vrouw Jannie Eskes, die bij de filmavond aanwezig was, hebben we ook dit optreden laten zien. Dit blok is afgesloten met een film over het vrolijk samenzijn op de jaarlijkse BBQ bij de voorzitter Henk van den Broek in de achtertuin.

Het 2e blok bestond uit optredens bij de Kajuitzangers, bij de Ameniet en bij de Herbergier. Korte optredens met elk een apart karakter. Het 3e en laatste blok is kort gehouden, eerst met een gezamenlijk optreden met de dames van koor ‘Eigenwijs’ ter gelegenheid van 150 jaar molen De Koe en is afgesloten met ons allerlaatste optreden van 27 november geleden, ook weer in het ziekenhuis St Jansdal, maar dit keer voor de medewerkers, waar we ook voor corona al een keer eerder hadden opgetreden. Ton de Kruijf sloot de avond af door nog enkele nummers met elkaar te zingen.

Al met al een succesvolle historische filmavond, waarvoor 55 koorleden met partners zich hadden ingeschreven en een aantal genodigden aanwezig waren.

Gelukkig mochten we gebruik maken van een groot scherm van 2 x 3 meter en later ook nog de beschikking kregen over een beamer met grotere licht opbrengst. Dank aan de Zendingskerk voor het uitlenen van dit materiaal. Ook dank voor de vrijwilligers die geholpen hebben alles klaar te zetten en naderhand weer op te ruimen. Ja een fijne oefenruimte, maar niet echt een filmzaal toch! U was nieuwsgierig naar de films, maar geloof mij, ik naar het resultaat en de reacties. Ik kan u vertellen die waren zeer positief en iedereen was blij, dus ik ook.

Ja, en dan ten slotte zoals vermeld, is voor deze avond gekozen voor films uit 2022, maar wij zijn al bezig met een film over 20 jaar Ermeluiden. Daarin zullen vele herkenbare momenten te zien zijn uit de afgelopen jaren. Dat wordt een heel moeilijke keuze uit zoveel materiaal. Om alles de revue te kunnen laten passeren zijn wij nu bezig een boek te schrijven om alles chronologisch en juist op een rij te krijgen. Hiervoor zullen wij aan velen van u persoonlijk de vraag stellen hieraan uw medewerking te verlenen, bedenk nu al vast wat voor u de hoogtepunten zijn van ons shantylkoor, wat zijn uw herinneringen als u over het koor nadenkt, zijn er anekdotes of leuke opmerkingen, laat het ons weten, dan maken we er samen iets moois van, wat in september een verrassend mooi document gaat worden. Ik kijk er nu al naar uit, wat een feest gaat 20 jaar Ermeluiden worden!

Kerstdiner voor alleenstaanden

Door Jeronimus van Nero Barbershop

Op dinsdag 20 december vorig jaar had de stichting 'Cocky Foundation' een speciaal viergangen kerstdiner georganiseerd voor mensen die zich alleen voelen. Het vond plaats bij Grand Café Het postkantoor Ermelo, alwaar de 19 genodigden een heerlijk diner kregen voorgeschoteld.

Onder het genot van een bijgaand drankje, kwamen de gesprekken aan de tafels goed op gang en de sfeer zat er goed in. Het was een gezellig samenzijn.

Tussen de gangen door kwam het Shanty- en Gezelligheidskoor "Ermeluiden" binnen lopen. Henri Pijnenburg van Het Postkantoor, vertelde de aanwezigen, dat het koor op die avond oefent en dat ze hadden bedacht dat het een leuke toevoeging zou zijn aan de avond, omdat juist ook hier te doen. Zij bereidden zich voor en alle aanwezigen kregen een meezing boekje met daarin de liederen die zouden worden uitgevoerd.

Toen staken ze van wal, de ene meezinger na de andere werd ten gehore gebracht. Waar normaliter het ijs nog even gebroken dient te worden, gingen meteen de schouders van links naar rechts en genoot men zichtbaar van de uitvoering.

Na een korte pauze kwam het tweede deel (zonder meezing boekje) en weer vertoonden de heren met luide keel en standvastige handgebaren hun kunstje. Toen zij klaar waren ontvingen ze een daverend applaus van alle aanwezigen.

Een buiten de groep om aanwezige gast (Red. H. van de Pol), was zo onder de indruk, dat hij alle mannen van het koor, na afloop een biertje aanbood. Al met al dus een erg leuke verrassing voor de mensen die door de stichting waren uitgenodigd, een avond die men niet snel zal vergeten.

Redactie: Het was de eerste activiteit van de Cocky Foundation, opgericht op 1 januari 2021 om het gedachten goed van Cocky Andrea voort te laten bestaan. De Ermeloër overleed op 22 oktober 2021 op 79 jarige leeftijd. Cocky kende iedereen en iedereen kende hem. Hij was een echte Ermeloër en als 'burgemeester' wist hij alles. Maar veel mensen wisten niet dat Cocky best eenzaam was, thuis was hij alleen. Zijn wens was iets te betekenen voor mensen die alleen zijn. Nero de Boer, nu voorzitter van de stichting, zocht hem op in een verzorgingstehuis in Lelystad en zo is dit idee ontstaan.

Fiets je een stukje mee? (deel 3)

Door Niek Poort, hij fietste twee maal de bedevaartstocht naar Santiago de Compostella

Een veel gestelde vraag was: 'Hoe gaat dat onderweg met slapen? Gelukkig bestaan er routeboekjes voor fietsers naar Santiago. Er staan slaappleatsen en campings in en ik had ook een tentje bij me. Die slaappleatsen waren onder andere refugio's (betekent eigenlijk 'vluchtplaats' dat zegt genoeg) Het zijn goedkope en meestal schone ruimten met vaak stapelbedden en altijd toiletten en douches, Helaas ook vaak met snurkers of mensen die 's-morgens heel vroeg en luidruchtig vertrekken. In het eerste deel van mijn tocht in 2006 tot ongeveer Nevers waren er (toen nog) niet veel refugio's. Wel was er soms bij kleine plaatsje een camping municipale. Ze waren echter niet altijd open.

Hoe je zo'n overnachting beleeft, vertelt meer dan de aanduiding van een adres in het route boekje. Ik citeer daarom een stukje uit het eerste deel: "Een zwerver op mijn pad". Woensdag 3 mei, daar is de camping van Lavarenne, maar de camping is gesloten, althans het draaihek. Gatver! De volgende camping is ruim 30 km verder op, dat is balen. De bidons zijn leeg en ik heb de pijp ook leeg. Terug naar Chartres is ook geen optie. Tegen beter weten in, toch nog even het grote hek proberen. Ik duw er, zonder hoop tegen aan, een schok door mijn lijf, het hek gaat open! Het toiletgebouw is gesloten, maar uit het lage kraantje naast de deur komt water. Geweldig! In een hoekje achter een heg zet ik mijn tent op, blaas het matje wat bij en leg de slaapzak er bovenop. Als ik uit de tent kruip zit er soort zwerver op mijn driepootje. Hij heeft een veel te grote kapotte broek aan, zijn grote wilde peper kleurige bos haren komt aan alle kanten onder zijn rode muts en in mindere mate zijn neus uit. Zijn ogen schieten onrustig heen en weer. Hij kwijlt als hij praat, wil bier en waarschuwt tegen dieven. Dan stelt hij voor, dat hij van mijn geld voor mij en hem een bier zal kopen. Ik hou de boot af en eis mijn krukje terug en hem aankijkend komt hij mijn neus uit.

Dan komt er een, in ieder geval op het oog keurige heer, in zwart pak aan. Bent u de baas van deze camping vraag ik?. Nee dat is hij niet. Hij is iets van loco burgemeester, zegt dat ik hier niet mag zijn en vraagt waarom ik het gesloten hek open gemaakt heb. Ik probeer hem uit te leggen dat het hek wel dicht was, maar niet gesloten was. Zo'n uitleg valt in het Frans nog niet mee. Hij wijst op een heuvelrug, een paar honderd meter opzij, waar op een groot gebouw nog "Hotel" te lezen is. Dat gaat mijn budget te boven mijnheer en past ook niet in mijn reis als pelgrim. Hij vraagt waar ik heen wil en ik vertel hem het een en ander en laat mijn boekje zien. De man wordt vriendelijker en lacht nu zelfs. Hij belt zo te horen met de politie. Het is in orde, ik mag blijven en de politie zal vannacht ook langs komen rijden om een oogje in het zeil te houden. Hij stuurde de zwerver weg, die zonder commentaar vertrekt. Even later lopen zij samen pratend het hek door, dat ze niet meer achter zich dicht doen.

Het lijkt er nu op dat het verhaal over de zorgplicht klopt. (Fransen langs de camping route zouden een plicht hebben om voor 'Santiago-gangers' te zorgen als het nodig zou zijn) Toch vertrouw ik het niet en stop wat los geld in mijn zak. Ja wel, na een half uur komt de zwerver alleen terug. Geld heb ik niet, zei ik tegen hem, morgen moet ik naar de bank, heb nog net geld voor twee biertjes, die we samen gingen drinken. Wat is de rol van de loco burgemeester pratend met de zwerver?

Het is nu een uur verder, heb sober gegeten en water gedronken. Hoor ik nu ook tot het leger van zwervers, waar de Fransen zo'n hekel aan hebben? De zwerver is volgens verwachting niet terug gekomen. Hopelijk blijft dat ook zo. Voor de veiligheid mijn stuurtas met portemonnaie onder mijn hoofdkussentje en de driepoot als 'knuppel' gevouwen naast mij. Toch wel spannend. Morgen maar op een geopende camping, al is het alleen maar om te douchen.

Nieuwjaarstoespraak van de voorzitter

Beste koorvrienden en vriendinnen, ik heet u allemaal heel hartelijk welkom en wens u allemaal nogmaals de beste wensen voor het nieuwe jaar. Ook wil ik dank uitspreken naar de familie Kwant, omdat zij ons warm hebben ontvangen, nadat we uit De Hof van Minemeu moesten en daar wil ik ook graag een bos bloemen voor geven en een groot applaus.

De hoogtepunten waren toch wel, de familieavond, de avond voor de sponsoren en de buren van Minemeu, maar ook ons Minifestival, de Filmavond en natuurlijk de diverse optredens die we hebben gedaan. Het dieptepunt was wel het verlies van ons zeer gewaardeerd lid Jan Eskes, maar ook onze langdurige zieken.

En we kijken even naar het nieuwe jaar, een jaar waarin we ons 20 jarig bestaan zullen vieren en we willen dit een bijzonder tintje geven. Ook zullen we dit jaar twee goede doelen steunen. Hiervoor hebben we de ondernemers en bedrijven van Ermelo aangeschreven. Zij kunnen een advertentie kopen in een eenmalig uit te geven blad dat aan ons clubblad wordt toegevoegd. Wilt U ons ook steunen, dat kan door een bedrag over te maken aan onze penningmeester o.v.v. het goede doel. De twee goede doelen zijn: De wens ambulance Veluwe en de Stichting Bart Overwint. Wilt u meer informatie dan kunt u altijd bij mij terecht.

Dan beginnen we nu aan onze Nieuwjaarsreceptie. De Glühwein die u bij de ontvangst heeft gehad is met liefde gemaakt door Gerard van Diemen. Een Chinees Indisch Buffet en als toetje hebben we nog een ijsje. De wijnen hebben we kunnen kopen met 25 % korting bij onze hoofdsponsor Gall & Gall. De inhoud van onze dranken pot is niet toereikend om al deze kosten te betalen, daarom vragen we u om een vrijwillige bijdrage die u kunt deponeren in onze melkbus bij de ingang. Rest mij u nog een heel smakelijke maaltijd toe te wensen en vooral een gezellige avond en dan wil ik nu graag een toast uitbrengen (alleen heb ik zelf niks te drinken)..Deze toespraak werd besloten met een daverend applaus van alle aanwezigen. Ik wil met u allen proosten op het nieuwe jaar Poost!

Shantykoor Nieuwjaarsfeest 6 januari 2023

Een feest mogen we het noemen, want de stemming zit er al meteen goed in. Een goed bezette zaal van ongeveer 70 mensen. Vanaf 17.00 uur: Het druppelt al lekker binnen bij (bij het pand van de familie Kwant). Prachtig versierd en lekker warm. Overal gezellige zitjes en achterin.....daar mogen we niet komen, daar is de verrassing! We beginnen met koffie of voor de liefhebber met glühwein, recept Truusje Slots, gemaakt door Gerard van Diemen (met de prachtige strik).

Henk van den Broek, onze voorzitter, opent de avond. Herinneringen worden opgehaald, aan de zieken wordt gedacht en sluit af met de hoop op een positief 2023 voor het koor. Het feest kan beginnen. Er wordt volop gezongen, een medley wat gemaakt werd door Henk Nes, zijn collega accordeonist... begeleiden ons. Wat een plezier. Er was genoeg te drinken in allerlei variaties (heel belangrijk).

Een verrassing kwam van Wil van Hartskamp, die een mooi lied geschreven had en dat alleen de dames mochten zingen. Dit werd ook echt op prijs gesteld. Toen, na een woord van onze Ank, kwam de apotheose: Het gordijn ging open, we kregen ondertussen allemaal een liedboekje en een menukaart.

Geweldig, een Chinees Indisch buffet, inclusief overheerlijke tomatensoep. Dit alles gemaakt (ik denk een voorbereiding van een week) door onze Liny, de vrouw van de voorzitter. Wat een talent! We waren al heel wat gewend van haar, maar dit overtrof alles. Het was smullen. En als dessert ook nog ijs toe in alle smaken. (Ik zag opeens advocaat staan, en toen was ik verkocht!)

Ondertussen zongen we uit volle borst uit ons boekje o.l.v. Ton de Kruijf liederen geschreven door o.m. Henk Slots. De sfeer bleef geweldig en er leek geen eind aan te komen. Een goed teken. Er werd zakelijk nog gesuggereerd om overhemden met korte mouwen aan te schaffen, vanwege de warme zomers.

Voor alle gemaakte en nog te komen kosten attendeerde Henk van den Broek ons op een melkbus bij de uitgang, waarin we een bijdrage konden deponeren, voor al het goede dat ons te beurt viel. Ook kwam een act van de familie Görtz, geweldig!

Grote dank voor alle medewerkers die deze avond mogelijk hebben gemaakt. Niet te vergeten Arthur en Ine Kohlman (die er altijd zijn) om de avond vast te leggen op film en op foto. Ik denk dat deze avond "onvergetelijk" was!!

Lieve groet,

Bea Schouten.

Wel & Wee

Beste koorvrienden,

Weer een jaar achter de rug, wat vliegt de tijd toch als je bezig bent. Niet alleen de vele optredens van het koor dit jaar, maar ook het “Wel & Wee”, was wat ons bezig heeft gehouden. Vele mooie maar helaas ook minder fijne momenten hebben de revue gepasseerd, zaken die, als zoveel dingen in het leven, niet voor iedereen in gelijke mate verdeeld zijn. Zo is gezondheid voor de één iets waar hij of zij nauwelijks bij stilstaat en voor de ander een levensbedreigend item.

De mooie woorden van onze voorzitter aan het einde van dit koorjaar, op onze gedeelde WhatsApp, deel ik van harte, de inzet van allen was groots en iets om dankbaar voor te zijn. De gemiddelde leeftijd van ons shantykoor met 41 leden is met 72 jaar al betrekkelijk hoog, al wil de leeftijd op zich natuurlijk niets zeggen, maar het is wel een gegeven dat ‘het ouder worden’ gepaard gaat met lichamelijke en/of geestelijke ongemakken, kwaaltjes, waar we allemaal in meer of mindere mate mee te maken krijgen. Het medisch dossier van enkele koorvrienden is al best uitgebreid en sommigen zijn ook al best heel lang ziek of zijn er de vooruitzichten niet zo rooskleurig.

Juist deze koorvrienden, die al dan niet tijdelijk aan de verkeerde kant van de streep staan, willen wij een hart onder de riem steken en hopen dat het jaar 2023, na de knallen en vuurwerkpijlen, of wellicht carbidschieten zoals we dat vroeger met het koor mee maakten bij Aalt en Corrie Hop, ook voor hun een zo goed mogelijk- en gezellig jaar mag worden. Het is een groot goed dat wij als een sociaal en betrokken club goed voor elkaar blijven zorgen, blijf positief en praat met elkaar en deel lief en leed ‘ het glas is altijd half vol!

Wij wensen ieder, ook alle partners, familieleden en goede kennissen het allerbeste toe en een gelukkig en voorspoedig, maar vooral gezond **Nieuwjaar 2023**

Wel & Wee “Ermeluiden”

Arthur en Ine Kohlman

Een amaryllis bol voor onze langdurig zieken

Middenplaat:

Compilatie van een kleine 50 foto's van de zeer geslaagde nieuwjaarsbijeenkomst 6 januari 2023

Mijn leukste muzieknummer

Door Henk van de Hesseweg.

Dat mijn mooiste lied nr 71 **Blauwe zeeën vol pracht** is zal niemand verbazen.

We kunnen dat als eerste tenoren ook echt heel mooi hoog zingen. Het doet me sterk denken aan de Donau en dan bij de plaats Passau in Beieren in zuidoost Duitsland, vlak bij de Oostenrijkse grens. Daar kwam ik als vrachtwagen chauffeur, ik reed er met een 30-tons Mercedes opleggervrachtwagen, regelmatig langs Die Blauen Donau, vanuit mijn vrachtwagen gezien, zag die er inderdaad in mijn beleving ook echt blauw uit.

Commentaar redactie: zo hebben we allemaal een eigen beleving bij dit mooie lied met de fraaie tekst van ons koorlid Jan Scholte en dat is nu juist het mooiste van het zingen, woordelijk zingen we hetzelfde, onze gedachten zijn vaak zeer verschillend van aard met betrekking tot de tekst.

Mijn favoriet uit ons repertoire

Door Gerard van Diemen

Ik kreeg het verzoek om uit ons repertoire een liedje te benoemen dat ik graag zing. Ja let op, eigenlijk is mijn favoriet nummer 56 'De verzonken stad'. Maar dat is sowieso een populair nummer en is vorige keer al in ons blad 'Scheepsproat' omschreven.

Toch was het niet moeilijk om een nummer te kiezen, want een ander lied dat ik echt mooi vind is 'Aan de oever van de IJssel'. Dat werd vroeger al gezongen door Max van Praag. Je weet wel die ook 'Als ik tweemaal met mijn fietsbel bel' zong.

En waarom ik het zo mooi vind?, het zingt lekker en we kennen het bijna allemaal uit ons hoofd. Ook de inhoud is prachtig. Je ziet gewoon voor je hoe die Greetje de pont bedient, de hele dag van de ene kant naar de andere vaart en dan opeens die schipper ziet. Hij was al meerdere keren langs gevaren en Greetje ging hem steeds leuker vinden. Dan gebeurt er iets moois. Greetje laat de pont achter en vaart weg met de schipper. Hoe leuk is dat. Even kort samengevat, het lijkt wel een film, zo uit het leven gegrepen. Vandaar dat dit één van mijn favorieten is uit ons repertoire.

De tekst van Aan de oever van de IJssel

Aan d'oever van de IJssel staat een veerhuis
Daar woond' een meisje, Greetje was haar naam
U zult haar daar helaas niet meer ontmoeten
Want Amor heeft ook hier zijn werk gedaan
U zult haar daar helaas niet meer ontmoeten
Want Amor heeft ook hier zijn werk gedaan

De hele dag voer zij de mensen over
Zij deed haar werk met opgewekt gezicht
Haar heldre lach klonk vrolijk over't water
En iedereen hield van dat lieve wicht
Haar heldre lach klonk vrolijk over't water
En iedereen hield van dat lieve wicht

Een schipper die geregeld daar voorbij voer
Heeft met zijn lied het blonde kind bekoord
Op zekre dag liet hij het anker vallen
En nam zijn Greet voor altijd mee aan boord
Op zekre dag liet hij het anker vallen
En nam zijn Greet voor altijd mee aan boord

Nu vaart ze blij met hem langs verre kusten
Zij nam voor altijd afscheid van de pont
In 't veerhuis woont nu weer een ander meisje
Dat wacht tot ook voor haar een schipper komt
In 't veerhuis woont nu weer een ander meisje
Dat wacht tot ook voor haar een schipper komt

Een van de leuke liedjes uit ons repertoire vind ik nr. 45:

Door Anke Epema

The leaving of Liverpool.

Het gaat over een zeeman die uitvaart vanuit Liverpool op de clipper Davy Crockett. Hij zal lang wegblijven en neemt afscheid van allerlei facetten van Liverpool.

Deze havenstad in NW Engeland, gelegen aan de rivier de Mersey, is groot geworden in de 19e eeuw met de bouw van grote scheepsdokken. Hier stond ook het hoofdkantoor van The White Star (van de Titanic). Daarnaast is de stad de muzikale thuisbasis van de Beatles (1960)!

Hoewel dit lied gaat over afscheid van de stad en zijn geliefde spelen en zingen we het in up tempo en daarom vind ik het zo leuk!

‘Mooiste liedkeuze van ons koorlid Sjef Görtz’:

Daar heb ik serieus over nagedacht en het is het Italiaanse lied ‘La Montanara’ geworden. We moesten dat destijds leren voor het huwelijk van Jan Scholte’s zoon, die met een Italiaanse ging trouwen. Omdat we het lied perfect moesten zingen hebben we nog wat Italiaanse les gehad. (Red: Dorothea Bleijenberg) Dat is heel goed gelukt want het klonk perfect op die avond buiten bij de camping ‘De Rimboe’. Het is dan ook een prachtig lied vooral als je het zacht en gevoelig zingt. De vader van de bruid complimenteerde ons dan ook daar buiten met onze uitvoering en bood ons een drankje aan.....

Redactie:

Vrij vertaald gaat het lied over de schoonheid van het berglandschap, waarvan de bergen en de valeien door de zon prachtig goud gekleurd worden, doorsneden door zilverachtige rivieren/beken waardoor je als vanzelf een liefdeslied hoort, dat weerklinkt bij het door bloemen omringde huisje waar Soreghia woont, de dochter van de zon, wiens leven afhankelijk is van het zonlicht;

Gecomponeerd door de Italiaan Ortelli in 1927 en het lied is vooral bekend in het Italiaanse, Oostenrijkse en Zwitserse Alpengebied.

Muziek- en Repertoire Commissie (MRC)

Voor diverse leden van ons koor is de MRC mogelijk een wat onbekende club en derhalve lijkt het zinvol om de samenstelling en de taak van de MRC in het kort voor het voetlicht te brengen:

Samenstelling: De MRC bestaat op dit moment uit 5 personen t.w. de dirigent (Ton de Kruijf), een muzikant (Henk Nes), een bestuursvertegenwoordiger (Adriaan van Rijn) en, sinds begin 2023, twee koorleden (Jan Togtema en Dick Kanselaar).

Taak: 1) De taak van deze commissie is het ontwikkelen van een repertoire dat:

2) leuk is voor iedereen

3) bestaat uit liederen in diverse talen (Nederlands, Engels, Duits etc.)

Daarnaast houdt de MRC zich bezig met het optimaliseren van de, bij de liederen, behorende muziek.

Actuele onderwerpen: Er zijn in de laatste MRC (d.d. 9-1-2023) diverse onderwerpen aan de orde geweest w.o.:

a. Lieder die in ons repertoire zouden kunnen worden opgenomen. De liederen waarover wordt nagedacht zijn:

- lied van de brandaris
- In de kroeg van O'Connell de Ier
- Er is een schip gezonken
- Een Zeemanshart
- Bijje, bijje my Roseanne
- Tabe ouwe reus
- The rose of Allendale
- Samoa
- Heimatlos
- Vergangen, vergessen, vorüber.

b. het zoeken naar een tweede arrangeur (want één is immers geen!!).

c. het vinden van een doedelzakspeler die ons, bij een beperkt aantal liederen, muzikaal zou kunnen ondersteunen.

De MRC vergadert ongeveer 4 x per jaar en heeft uiteraard altijd een open oor voor ideeën van de leden.

Adriaan van Rijn

Ab Treffers (deel 3)

Is **Ab Treffers** onze oud kapitein/gezagvoerder (zeevaarder, die 40 jaar alle wereldzeeën bevoer) inmiddels uitverteld ?

Foto: Ab Treffers als jonge zeeman, nu 88 jaar oud.

Nee, hij heeft nog veel meer te vertellen, Henk Slots heeft nóg een aantal vragen die de oude zeerob gaat beantwoorden om weer een aantal van zijn interessante ervaringen/herinneringen op schrift te zetten. Zoals hij zelf zegt 'deze hele serie gesprekken worden door jullie in de "Scheepsproat" zodanig mooi op papier gezet dat het totaal van alle vraaggesprekken inmiddels een document is geworden voor o.a. mijn kinderen en voor ons zelf ter herinnering aan mijn langdurige zeemanscarrière'.

Vraag: ik weet uit verhalen dat sommige vrachtschepen ook een passagiers-accomodatie aan boord hebben en dat ook jouw echtgenote daar regelmatig gebruik van heeft gemaakt, dat heb je ons al eerder verteld. Deze accommodatie was beperkt tot maximaal 12 personen want tot dat aantal hoefde er geen dokter mee aan boord. Eventuele gezondheidsklachten werden opgelost/behandeld door de Eerste Stuurman, die daarvoor een speciale geneeskundige opleiding had gevolgd. Kun je daar nog wat meer over vertellen?

Ab: Het meevaren op zo'n vrachtvaarder is een stuk rustiger en de passagiers vonden het fijner dan op een groot cruiseschip waar je min of meer geleefd wordt, je maakt ook het échte zeemanswerk mee en het is over het algemeen een stuk goedkoper. De passagiers aten gewoon mee in de messroom van de officieren en ze vermaakten zich zelf prima. We hadden goed contact en konden vragen over het zeemansleven en de vaardigheden, die daarbij komen kijken, goed uitleggen en dikwijls ook laten zien. Het waren over het algemeen altijd Nederlanders die meevoeren. Wij, mijn echtgenote Annemarie en ik, zijn zelf later ook eens samen als passagier meegevaren op de 'Heemskerk' een containerschip dat voer op de Europa-Zuid/Afrikadienst. Op dit schip had ik zelf ook als kapitein gevaren. Het meevaren als familie van de bemanning was alleen toegestaan voor de officiersvrouwen en later ook nog voor hun kinderen. Ik heb slechts één keer meegemaakt dat de echtgenote van een oude bootsman op de laatste reis voor zijn pensionering ook mee mocht varen. De Bootsman (een onderofficiersrang) heeft de leiding over alle matrozen en daarmee gelijkgestelden en krijgt zijn instructies van de Eerste Stuurman en de bootsman is o.m verantwoordelijk voor het onderhoud van het schip.

Foto containerschip 'Heemskerk'

Vraag: Was het voor Annemarie, je echtgenote niet zwaar om zoveel alleen thuis te zijn, de vele jaren dat je op zee voer?

Ab: als zeemansvrouw moet je goed tegen 'alleen-zijn' kunnen anders gaat het vaak fout, Annemarie vond het niet vervelend, maar wel zwaar om als moeder (en tegelijkertijd ook vader) alleen thuis te zijn, later dus ook met de beide kinderen. Na ons trouwen was mijn eerste termijn van afwezigheid 12 maanden en daarna nog eens 9 maanden. Na 5 jaar van lange periodes werd het steeds 6 maanden voor de rest van mijn carrière. De schepen, waarop ik dienst had, voeren overal, in Azië, Afrika-Midden - en ZuidAmerika en op o.m. Mexico, De Ver. Staten (Californië). Ik ging dan met het vliegtuig naar mijn schip en na mijn

diensttermijn weer naar huis. Niet alle collega's en hun vrouwen hielden dit vol. Dan zochten de mannen veelal een baan aan wal. Vooral de werktuigkundigen (machinisten), die kregen als technici wel redelijk gemakkelijk een baan. Veel echtgenotes van mannen, die bleven varen hadden vaak een baan als verpleegkundige of als onderwijzeres. Maar in het begin (rond 1960) mochten getrouwde vrouwen niet meer werken als ze gingen trouwen. Voor die dames is het dus geen gemakkelijke tijd geweest, vandaar dat het af en toe kunnen meevaren wel een goede zaak was.

Foto: Ab en Annemarie samen tijdens een meereis.

Kontakt met thuis werd in de beginjaren over en weer toen nog onderhouden door brieven of telegrammen via de marconist of via cables&wires aan de wal, alles na afspraak. De rederij organiseerde ook groeten programma's vanuit Nederland met de marconist aan boord van het betreffende schip. Later ging alles beter en zelfs goed met de komst van de gps/satelite verbindingen. Al met al, terugkomende op je vraag, mijn Annemarie had een zwaar en zeer zelfstandig bestaan.

Vraag: Hoe is in het algemeen de samenstelling van de bemanning van een vrachtschip ?

Ab: Gedurende mijn carrière (1952-1992 dus) bestond de bemanning uit Nederlandse officieren en soms ook een Nederlandse hofmeester. De bemanning bestond dikwijls uit Indonesiërs (wel uit diverse culturen), Chinezen (ook diverse culturen), Zuid-Afrikanen (o.a. Bantoes), West-Afrikanen of Mauritianen. Maar de meesten waren wel de Indonesiërs en Chinezen. Ik sprak zelf ook Indonesisch. De hoofden van dienst bij de bemanning spraken ook Engels. Al met al was het werken met deze verschillende types mensen een zeer goede ervaring voor mij, maar ook voor Annemarie tijdens haar meevaar reizen. Ik heb in die tijd geleerd dat de mensen op aarde niet gelijk zijn, maar wel gelijkwaardig en veelal na scholing/opleiding in staat zijn al het werk aan te kunnen.

Foto: Ab staande voor een reserve scheepsschroef. Dit schip had twee van deze schroeven aan boord. Let op grootte van de schroef in verhouding tot Ab die er voor staat

Vraag: Ab hoe wordt er aan boord gegeten, samen of iedere groep van de totale bemanning apart ? Hoe wordt het eten ingekocht ?

Ab: In mijn tijd werd er aan boord gegeten per categorie in aparte messrooms. Eén voor de Nederlandse officieren en één voor de bemanning, die ook vaak andere warme maaltijden aten rekeninghoudende met hun culturele afkomst. De (Chef)hofmeester die tot wat men noemt tot de 'civiele dienst' behoort is een belangrijk man aan boord, soms was het een Nederlander maar kon ook van een andere Nationaliteit zijn. Hij gaat o.a. over de voeding, draagt zorg dat daar voldoende van aan boord is, houdt dus rekening met de diverse culturen, voor zover dat mogelijk is. Elk lijnschip had zijn vaste inkoop/bevoorradingshavens zoals bijvoorbeeld Hongkong en Singapore. De voeding werd per reis ingekocht maar onderweg werd overal waar mogelijk door de (Chef)hofmeester verse groente en fruit ingekocht maar bijvoorbeeld ook vis.

